

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: UPC DTH Sàrl

Καθού: Πρόεδρος της Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας-πλαisiού, δηλαδή της οδηγίας 2002/21/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/140/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, την έννοια ότι μπορεί να χαρακτηριστεί ως υπηρεσία ηλεκτρονικών υπηρεσιών η υπηρεσία στο πλαίσιο της οποίας ο παρέχων την υπηρεσία αυτή διασφαλίζει, έναντι αντιπαροχής, την υπό όρους πρόσβαση σε ένα πακέτο προγραμμάτων το οποίο περιλαμβάνει υπηρεσίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων και αναμεταδίδεται δορυφορικά;
- 2) Έχει η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών εφαρμόζεται στην περιγραφή στο πρώτο ερώτημα υπηρεσία, καθόσον πρόκειται για υπηρεσία παρεχόμενη από το Λουξεμβούργο προς το έδαφος της Ουγγαρίας;
- 3) Έχει η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι, στην περίπτωση της περιγραφείσας στο πρώτο ερώτημα υπηρεσίας, η χώρα προορισμού, στην οποία απευθύνεται η υπηρεσία, δικαιούται να περιορίζει την παροχή τέτοιου είδους υπηρεσιών επιβάλλοντας στον [παρέχοντα την] υπηρεσία να εγγραφεί υποχρεωτικώς στο κράτος μέλος και να εγκατασταθεί εκεί ως υποκατάστημα ή ανεξάρτητη νομική οντότητα και απαιτώντας την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας μόνον μέσω υποκαταστήματος ή ανεξάρτητης νομικής οντότητας;
- 4) Έχει η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι οι διοικητικές διαδικασίες σχετικά με τις περιγραφείσες στο πρώτο ερώτημα υπηρεσίες, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους εντός του οποίου ασκεί δραστηριότητες ή είναι εγγεγραμμένη η παρέχουσα τις υπηρεσίες εταιρία, εμπίπτουν στη διοικητική αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι κατά τόπον αρμόδιο λόγω του ότι η υπηρεσία παρέχεται στο κράτος αυτό;
- 5) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002 (οδηγίας-πλαisiού), την έννοια ότι η περιγραφή στο πρώτο ερώτημα υπηρεσία πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπηρεσία ηλεκτρονικών υπηρεσιών ή η εν λόγω υπηρεσία πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπηρεσία υπό όρους προσβάσεως, παρεχόμενη μέσω συστήματος υπό όρους προσβάσεως το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο στ', της οδηγίας-πλαisiού;

- 6) Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, έχουν οι κρίσιμες για την υπόθεση διατάξεις την έννοια ότι ο παρέχων την περιγραφείσα στο πρώτο ερώτημα υπηρεσία πρέπει να χαρακτηριστεί ως παρέχων υπηρεσία ηλεκτρονικών υπηρεσιών σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαisiού) (ΕΕ JO L 108, p. 33).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/140/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την τροποποίηση των οδηγιών 2002/21/EK σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, 2002/19/EK σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους, και 2002/20/EK για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 337, σ. 37).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 6 Νοεμβρίου 2013
— Karoline Gruber**

(Υπόθεση C-570/13)

(2014/C 24/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Karoline Gruber

Καθού: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Παραμβαίνουσα: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Έτερος διάδικος: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, και στην οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (οδηγία 2011/92) ⁽¹⁾, ιδίως δε στο άρθρο 11 αυτής, η

εθνική νομική ρύθμιση βάσει της οποίας απόφαση που διαπιστώνει ότι δεν απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ένα συγκεκριμένο έργο αναπτύσσει δεσμευτική ισχύ και έναντι όσων περιοίκων δεν είχαν την ιδιότητα των μετεχόντων στην προηγηθείσα διαδικασία και δύναται να αντιταχθεί στους εν λόγω περιοίκους στο πλαίσιο της μετέπειτα διαδικασίας αδειοδότησης, ακόμη και όταν οι περιοίκοι αυτοί έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν τις ενστάσεις τους κατά του σχεδιαζόμενου έργου (οι οποίες στην υπό κρίση υπόθεση έγκεινται στο ότι λόγω των επιπτώσεων του έργου τίθεται σε κίνδυνο η ζωή, η υγεία ή η περιουσία τους ή/και στη δυσανάλογη ενόχληση λόγω δυσσομίας, θορύβων, καπνού, σκόνης, δονήσεων ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Επιβάλλεται από το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως από την απευθείας εφαρμογή της οδηγίας 2011/92, η μη αναγνώριση δεσμευτικής ισχύος κατά τα εκτιθέμενα στο πρώτο ερώτημα;

(¹) ΕΕ 2012, L 26, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2013 — Annegret Weitkämper-Krug κατά NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(Υπόθεση C-571/13)

(2014/C 24/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναρρεσείουσα: Annegret Weitkämper-Krug

Ενάγουσα και αναρρεσίβλητη: NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 (¹) του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, ακόμη και αν έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία κατά το άρθρο 22 του κανονισμού 44/2001, πρέπει να αναστέλλει τη διαδικασία του μέχρις ότου διευκρινισθεί κατά τρόπο οριστικό η διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου το οποίο επελήφθη πρώτο χωρίς να έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία κατά το άρθρο 22 του κανονισμού 44/2001;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 8 Νοεμβρίου 2013 — Hewlett-Packard Belgium SPRL κατά Reprobel SCRL

(Υπόθεση C-572/13)

(2014/C 24/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα (εφεσίβλητη επί αντεφέσεως): Hewlett-Packard Belgium SPRL

Εφεσίβλητη (εκκαλούσα επί αντεφέσεως): Reprobel SCRL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο όρος «δίκαιη αποζημίωση» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', και στο άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ (¹) να ερμηνεύεται κατά τρόπο διαφορετικό ανάλογα με το εάν η αναπαραγωγή σε χαρτί ή ανάλογο υλικό φορέα, με τη χρήση οποιουδήποτε είδους φωτογραφικής τεχνικής ή με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο που επιφέρει παρόμοια αποτελέσματα, πραγματοποιείται από οποιονδήποτε χρήστη ή από φυσικό πρόσωπο για ιδιωτική χρήση και για σκοπούς που δεν είναι άμεσα ή έμμεσα εμπορικοί; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι τα κριτήρια επί των οποίων πρέπει να στηρίζεται αυτή η διαφορετική ερμηνεία;

- 2) Πρέπει τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι παρέχουν τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να καθορίζουν τη δίκαιη αποζημίωση για τους δικαιούχους υπό τη μορφή:

- 1) κατ' αποκοπήν αμοιβής καταβαλλομένης από τον κατασκευαστή, τον εισαγωγέα ή τον ενδοκοινοτικό αποκτώντα συσκευών οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα της αντιγραφής προστατευόμενων έργων, κατά τη θέση τους σε κυκλοφορία στο εθνικό έδαφος, το ύψος της οποίας υπολογίζεται αποκλειστικά ανάλογα με την ταχύτητα με την οποία το αντιγραφικό μηχάνημα μπορεί να πραγματοποιήσει έναν ορισμένο αριθμό αντιγράφων ανά λεπτό, άνευ ουδεμίας άλλης σχέσεως με τη ζημία που ενδεχομένως έχουν υποστεί οι δικαιούχοι, και,
- 2) αναλογικής αμοιβής, καθοριζομένης αποκλειστικά από μια ενιαία τιμή πολλαπλασιαζόμενη με τον αριθμό των πραγματοποιηθέντων αντιγράφων, η οποία ποικίλλει ανάλογα με το εάν ο οφειλέτης συνεργάστηκε ή όχι για την εισπραξη της αμοιβής αυτής, η οποία βαρύνει τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κάνουν αντιγραφα έργων ή, ενδεχομένως, απαλλασσομένων των προσώπων αυτών, τα πρόσωπα που θέτουν στη διάθεση άλλων, έναντι αμοιβής ή δωρεάν, συσκευή αναπαραγωγής;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, ποια είναι τα δόκιμα και συνεκτικά κριτήρια τα οποία μπορούν να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη προκειμένου, συμφώνως προς το δίκαιο της Ένωσης, η αποζημίωση να μπορεί να θεωρηθεί ως δίκαιη και να επιτυγχάνεται η δέουσα ισορροπία μεταξύ των εμπλεκόμενων προσώπων;